

Міністерство освіти і науки України
Північно-Східний науковий центр НАН України та МОН України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Тези

**72-ої наукової конференції професорів,
викладачів, наукових працівників,
аспірантів та студентів університету,
присвяченої 90-річчю
Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»**

Том 2

21 квітня – 15 травня 2020 р.

Полтава 2020

*К.О. Чумак, студентка групи 201-пГД
Науковий керівник – І.В. Денисовець, к.філол.н., доцент
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка*

ЕЛЕКТРОННИЙ ЖУРНАЛ ЯК ІНСТРУМЕНТ ІНФОРМУВАННЯ ПРО УСПІШНІСТЬ УЧНІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Електронний документообіг постав у контексті активізації використання комп'ютерів як вигідніша економічна й екологічна альтернатива паперовому. У США та країнах ЄС ним активно послуговуються вже понад декілька десятків років. В Україні ж електронний документообіг набирає популярності лише зараз, стаючи *musthave* для бізнесу, а судячи з тенденцій, які ми спостерігаємо у 2020 році: курс на тотальну диджиталізацію, держава у смартфоні, – і на загальнодержавному рівні.

Зважаючи на загальні тенденції, необхідно детальніше проаналізувати головні складники поняття «електронний документообіг».

Електронний документообіг – це сукупність процесів створення, оброблення, погодження, надсилання, отримання, а також зберігання електронних документів, що здійснюється у цифровому форматі. Основними елементами електронного документообігу є такі:

- електронний документ;
- кваліфікований електронний підпис;
- позначка часу.

Електронний документ – це документ, інформація в якому створена та збережена за допомогою електронних даних, що генеруються комп'ютерними засобами. Підписують електронні документи кваліфікованим електронним підписом (КЕП), що надає йому юридичної сили.

Основними користувачами системою електронного документообігу є великі національні організації, корпорації, великі промислові підприємства та інші структури, що тягнуть за собою масштабну кількість створення, оброблення та зберігання документів у своїй діяльності.

Пріоритетність свого поступу диджиталізація знаходить і в українській освітній галузі. Система освіти постійно розвивається в контексті реформування: впроваджуються інноваційні методи роботи, популярності набувають інтерактивні заняття, важливим є процес комп'ютеризації та створення умов для відкритого доступ школярів до навчальних Інтернет-ресурсів тощо. Тому показовим є той факт, що в загальноосвітніх закладах активно застосовуються різноманітні інформаційно-комунікативні системи.

Сучасна система комунікації в школі постійно й систематично вдосконалюється: утворюються шкільні комп'ютерні системи, що

дозволяють усі дані зберігати в електронному вигляді, а саме сервіси електронних журналів успішності, електронні щоденники. Запровадження проекту «електронний журнал» дозволяє суттєво та якісно трансформувати формат взаємодії «вчитель – учень», «учень – батьки», «вчитель – батьки» [1].

Електронний журнал – це он-лайн-сервіс, у якому міститься така ж інформація, як і у звичайному (паперовому) класному журналі. Доступ до нього можуть мати не тільки викладачі й адміністрація школи, а й діти та батьки.

Першочерговим завданням електронного журналу є збереження конфіденційності успішності учнів та їхніх особистих даних. Педагог, що послуговується цим ресурсом, має доступ тільки до того предмету, який він викладає. У той час для учнів та батьків відкритий доступ до всіх шкільних дисциплін певного навчального року. Вони можуть переглянути результати успішності, відмітки про присутність чи відсутність на уроках, але не мають можливості коригувати, змінити ці дані [2].

Електронні журнали можуть містити зображення та аудіовізуальні матеріали. Також вони є інтерактивними, що уможливорює надсилання коментарів.

Перевагами використання електронного журналу для учнів є те, що вони можуть у будь-який момент уточнити домашнє завдання з будь-якого предмету. Перевагами використання електронного журналу для педагогів є можливість максимально ефективно вести діалог з учнями та батьками. Електронний журнал дає можливість педагогам оперативно інформувати батьків про оцінки й відвідуваність уроків їхніх дітей. Завдяки електронним журналам учителі мають змогу оперативно розсилати повідомлення-сповіщення учням і батькам класу про найближчі події, зміни в розкладі, про заміни уроків, про зміни в режимі роботи школи.

Отже, електронні журнали необхідно впроваджувати не як новомодний спосіб відображення оцінок, а як потужний інструмент підвищення успішності й освіченості загалом та на рівні конкретного загальноосвітнього навчального закладу.

Література

1. Іващук К.О. Інформаційно-комунікаційні технології як сучасний засіб навчання в освіті [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://klasnaocinka.com.ua/ru/article/informatsiino-komunikatsiini-tekhnologiyiyak-suc.html>.

2. Щоденник [Електронний ресурс] / Про проєкт. Режим доступу: <http://company.shodennik.ua/about/>.